teisi innimesi; agga se on mul ikka raske kuulda ja nähha olnud, kui teised külla nored mehhed naabri Jurrit alwaks piddawad ja pilkawad, et ta kehwam on, kui teised. Ärra te sinna sedda mitte, et sa wahhet pead, waid kutso neid ka seie, siis on mo südda rahhul."

„Kulla laps!" kostis issa, „ma mõistan kül, mis sa sellega tahhad üttelda, so südda on ehk temma külges? agga ussu mind, mul ei olle ühtegi selle wasto, sest Jurri on kidowäärt mees ja paljo ennam kui kõik need rikkad ja uhklejad. Nemmad on kül terrawama waimuga hooplema ja kiitma; agga Jurri on ausam süddame polest. Kuida sa tahhad, nenda se sündko."

Teisel päewal pärrast lõunat tullid nüüd somest ja sarest nored ja wannad mehhed kokko ja meie naber Jurri ka. Kui nüüd sõdud ja jodud sai, wahtisid külla nored mehhed terrawaste Leno peale, kes kui wanna willund perrenaene kõik korrapärrast nenda toimetas, et igga mehhe südda rõmo tundis ja temmaga rahhul olli ja mitto kõwwat nõu wõtsid, Lenut ärra pärrida. Jurrit ei teadnud kegi karta. Kui nüüd kõik sõnud ja jonud said, et jo palged punnaseks lõid ja jutto kärra kaunis kärmeks läks, istus Jurri laua otsas akna al murre sees, südda mõtles Lena peale; agga kuida wois temma rikkaste seas sedda mõttelda, kes ennast igga wisi priiskeldasid ja kiitsid. Kui teised kõik sõnud ollid ja nüüd weel õlle-kanno ümber istusid ja omma kõnnedega pilwist läbbi käisid, näggi Jurri aknast, et Leno olli aeda läinud jahhutama, nenda lipsas temma ka sallamahti senna, et paar sõnno Lenuga räkida. Leno olli ühhe lille murdnud ja tulli sellega Jurri wasto andis Jurri kätte ja ütles: Wõtta sedda tännase päewa mällestuseks, et sa meie maeas olled olnud, ja nenda lipsas ta teise põesa tahha ja kaddus. Muud jutto ei olnud neil; agga nende südamed tundsid paljo! Jurri astus jälle tuppa ja istus omma wanna paiga peale, sest kegi ei teadnud Jurrit, temma waesuse pärrast, tähhele panna.

Nüüd jodi weel ja kideti tallitaja endise